WEEKBLAD

PEP

Nr. 49 7 dec. 1968 35 ct. per week
Losse nrs. 45 ct. België 7 fr.

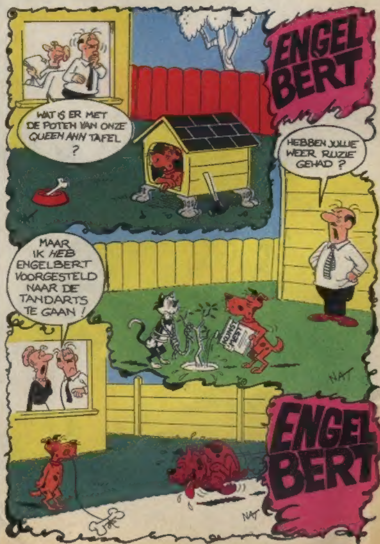

PEPFORUM

Jouw mening gevraagd over Sport in Pep

PEP, het blad dat zoveel sport in zijn wikkeltje doet. Om maar wat items van de afgelopen maanden te noemen: honkbal, de grasrenners, àlles over de Olympische Spelen, het geheime leven van Lubbers; alle eredivisieclubs in kleur, kleur en nog eens kleur...... Maar, misschien denk jij wel heel anders over de sport in PEP dan PEP zelf.
Dat willen we weten! Kan het anders, kan het beter, kan het gevoeliger (meer achtergrondnieuws over de grote sporthelden), of „wat is het verschil tussen de cricketregels van 1824 en die van 1968?" Of hoeft het van jou misschien wèl helemaal niet?! PEP wil weten hoe jij denkt over de sport in PEP. Schrijf! Uitgebreid of minder uitgebreid, opbouwend of afbrekend, maar plak in ieder geval een geldige postzegel op je envelop, die je adresseert aan: PEP, postbus 497, Amsterdam.
Zet vervolgens op die envelop „SPORT". De beste antwoorden komen (natuurlijk komen ze) in PEPPOST.

LUCY

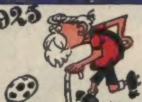
B. van Essen maakt in PEP 36 een verschrikkelijke fout. Hij schrijft dat de zoon van Paul McCartney een tekening had gemaakt. Maar Paul is geen eens getrouwd, laat staan dat hij een zoon heeft. Ik heb weleens gelezen dat de song Lucy In The Sky With Diamonds geschreven is naar aanleiding van een tekening van de zoon van John Lennon.

Ralph Theijs,
Den Haag

T. H. van Rijn zegt dat de DAF en de kleine Fiat gelijkwaardige wagens zouden zijn, maar volgens mij zijn de ingenieurs van DAF kinderen vergeleken bij die van Fiat. Bovendien zegt T. H. van Rijn meer domme dingen. Een Iso Grifo is niet goed voor 300 kilometer, maar slechts voor 278. Maar er is geen enkele auto waarvoor het goed is voortdurend op topsnelheid te rijden en bovendien is er in binnen- en buitenland geen autoweg te vinden waar je zo hard mag of kan rijden.

Kees Konings,
Zwijndrecht

Abe Lenstra en Faas Wilkes zijn inderdaad geweldenaars, maar ... ze zijn het geweest. Edoch, we leven in 1968 en niet in 1925 of zo. Daarom, beste Erik Bos, stel je niet aan. En wat je over Kindvall beweert van dat natrappen en zo ... ik heb zelf in Volendam gevoetbald. Ik weet dus heus wel wie Kindvall is.

P. M. J. Görs,
Amsterdam

Stoort u zich niet aan de boze brief van Erica van de Plas uit Eindhoven in PEP 37. De kiwi is niet uitgestorven. Er leven nog drie verschillende soorten op Nieuw-Zeeland en omliggende eilanden.

Frits Naerebout,
Rijswijk

Kunt u geen middenpagina in PEP over worstelen laten handelen?

Falrenne Schmit,
Antwerpen

OOH!

U schrijft in PEP 39 dat de juiste naam van Joost de Draaier Herman van Kooten zou zijn. Volgens mij (ik ken hem persoonlijk!) is zijn juiste naam Willem van Kooten met twee o's.

M. Versluis,
Zeist

In Peppers 36 stond de BMW van Herbert Spahn. Maar de cilinderkoppen van een BMW zitten opzij, vóór de voeten van de coureur. Als de motor schuin door de bocht gaat, dan raken die cilinderkoppen toch de grond? Kunt u mij dat verklaren?

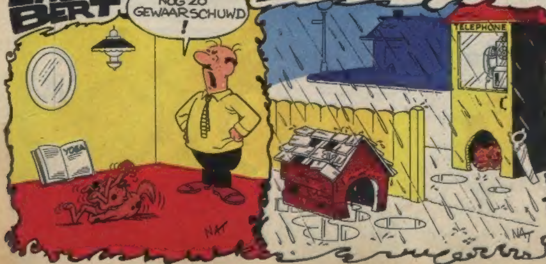
A. de Vries,
Nigtevecht

Willen de cilinders van een BMW de grond raken, dan moet je héél plat door de bocht gaan. Coureurs doen dat. Daarom ook zijn de ribben van de cilinders van Spahn's motor knap afgesleten! Hij raakt dus inderdaad de grond.

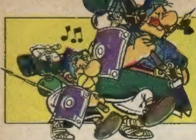

BEZORGT JE VRIENDEN

STRIPS	PAG.
ASTERIX	4
AGENT 327	6
ROBBER	12
MICK TANGY	14
RIK RINGERS	18
BLUEBERRY	20
ROODBAARD	24
MICHEL VAILLANT	26
LUCKY LUKE	30
THE WORLD OF OZ	10
PEPPLAAT HUNEBEDDEN	16
DE FORTUNA DOOR QUINT	22
PEPPERS	28

PEP. Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam, Postbus 497. **Abonnementsprijs** voor Nederland 35 cent per week of f 4,55 per 13 nummers; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. **Losse nummers** 45 cent. **Telefoonnummer** voor vragen en mededelingen van abonnees: 020-729788. **Girobetaling:** indien U het blad per post onder adresband ontvangt, op postgirorekening 330021 van Pep, Amsterdam, bij voorkeur door middel van de stortings/overschrijvingskaart die U wordt toegezonden. **Adresverandering** drie weken tevoren opgeven met vermelding van het oude en nieuwe adres en wijze van ontvangst (post of wederverkoper) aan Pep, afd. abonnementen, postbus 497, Amsterdam. **Verdeler voor België:** N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen, telefoon 38.23.80. Prijs per nummer 7,— F. Franco per post. Per kwartaal 91,— F, per half jaar 182,— F, per jaar 364,— F, te voldoen op P.R. 834.05 van N. V. TUM - Antwerpen.

Op aanraden van Asterix gaat Obelix het bos in om een snoezig boeketje bloemen te plukken voor Walhalla. En passant slaat hij een flink aantal Romeinen de lucht in, en als hij terugkomt . . .

Asterix en het

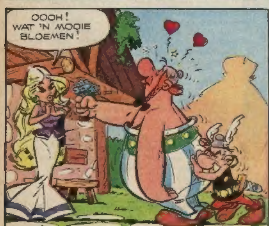

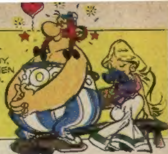

1ste LEGIOEN

TEKST GOSCINNY, TEKENINGEN UDERZO.

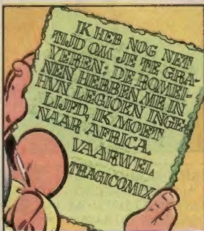

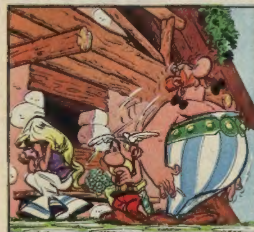

WORDT VERVOLGD

AGENT 327
BOLO DE MENSELIJKE KANONSKOGEL
BROEM
MARTIN LODEWIJK

GRIEZELPA

MOOI WERK, VRIEND! MOOI WERK !!
COMPLIMENTJES HOUDEN DE HAARD NIET BRANDEND... CENTJES MOET IK ZIEN...

DAT IS ANDERE KOEK ! VOOR NOU EN NOG 'NS, MAKKER...
HAHAHAHAHEH! AGENT 327 ZAL OPKIJKEN!!

INTUSSEN...

MIJNHEER IJZERBROOT IS LAAT VANDAAG.

DOEFF!

GRUTJES-NOG-AN-TOE! WAT 'N GEHEIM-AGENT AL NIET MOET DOEN OM INCOGNITO OP Z'N KANT...

SLIK!!..
?
BUENOS DIAS, SEÑOR IJZER-BROOT! BLIJ U WEER TE ZIEN

ALBERTO DEL PIRANHA EN VON KLADDEN !!! EN WAAR ZIJ ZIJN, IS BORIS KLORIS NIET VER WEG!
HET ZAL ONS 'N WAAR GENOEGEN ZIJN OM U DE NEDERLANDSE STAATSGEHEIMEN TE ONT...

MAAR JULLIE HEBBEN ME ZO MAAR NOG NIET!
OEPS!
...FUTSELEN!

STUPIDO! WAT DOE JE NU !! WE ZIJN HIER VIJF HOOG ACHTER !

IJZERBROOT, JONGEN... DEZE KEER BEN JE WIJLEN!!

ZO, DE KRANT... EN NOU BINNEN NOG EFFE M'N BAKKIE KOFFIE HALEN...

KLAP

LATER...
MET JOUW METHODE VAN NAAR JE WERK GAAN MOEST JE VROEG OF LAAT VAN DIT VERVOESMIDDEL GEBRUIK MAKEN. HET WAS 'N EENVOUDIGE ZAAK ME TE LATEN WAARSCHUWEN EN NADAT JE IN HET KANON WAS GEKROPEN, DE RICHTING ENKELE GRADEN TE WIJZIGEN.

EN NU, M'N WAARDE 327, KUN JE EEN AANVANG MAKEN MET HET OPSOMMEN VAN DE NEDERLANDSE STAATSGEHEIMEN !!

SCHURK! IK LAAT NIETS LOS!!
HAHAHAHEHEH!

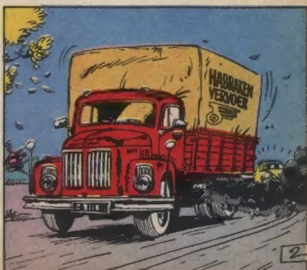

IN DAT GEVAL ZULLEN WE JE WAT SPRAAKZAMER MOETEN MAKEN MET BEHULP VAN...EH... ANDERE (HEHEHEHEH) METHODEN...

ALBERTO, VON KLADDEN, NEEM HEM MEE EN ZET HEM IN DE AUTO... WE GAAN NAAR 'N RUSTIGER PLEKJE... ZIJN GEGIL ZOU HIER TE VEEL DE AANDACHT TREKKEN!
SI SI, BOSS!!

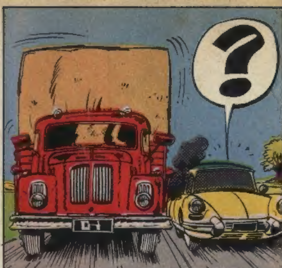
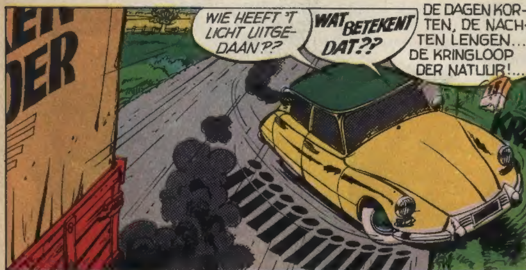
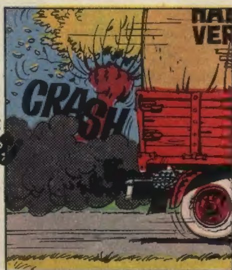

LATER...
WE ZIJN ER BIJNA! HEEFT U ZICH BEDACHT, AGENT 327?
NOOIT! ELLENDELING!!
IK MOET ONTSNAPPEN! MAAR HOE?

CARAMBA!! DIE VRACHTWAGEN VOOR ONS RIJDT ZEKER OP BANANE-SCHILLEN!!
IDEE!!

ZE VOELEN ZICH VOLKOMEN VEILIG... DIT IS MIJN KANS! HIER ZIJN ZE NIET OP BEDACHT.

HABRAKEN VERVOER
2

NU!
'T IS EEN BEETJE BENAUWD!! IK DRAAI HET RAAMPJE WAT OPEN!

DENK EROM, AGENT 327.. PROBEER NIET DE CHAUFFEUR VAN DIE VRACHTWAGEN TE WAARSCHUWEN!

?

WIE HEEFT 'T LICHT UITGEDAAN??
WAT BETEKENT DAT??
DE DAGEN KORTEN, DE NACHTEN LENGEN... DE KRINGLOOP DER NATUUR!...
KRASJ

CRASH

WADDIZZER? WABBENNIK ??

ACH JA... NATUURLIJK!! GELUKKIG BEN IK ALS EERSTE BIJGEKOMEN... EN NU MAKEN DAT IK WEGKOM!!

EN ER IS GEEN AUTO TE ZIEN DIE ME EEN LIFT ZOU KUNNEN GEVEN...

IK GA DE POLDER MAAR IN! DAAR RAAK IK ZE EERDER KWIJT ALS OP DE WEG!
ZE KUNNEN IEDER OGENBLIK ACHTER ME AANKOMEN...

RRRAAARRAAHH!
ACHTER AGENT 327 AAN, STOMMELINGEN!!!

HEEE!! DAT NOEM IK BOFFEN!!

EEN KLEIN LANDINGSVELD VOOR BESPROEIINGSVLIEG-TUIGEN! ER GAAT ER JUIST EEN OPSTIJGEN!

??
HEEE, PILOOT!! PILOOT! KUNT U ME EEN LIFT GEVEN?!

RENNEN! ALBERTO! VON KLADDEN!! HIJ PROBEERT PER VLIEGTUIG TE ONTSNAPPEN!!!

OKAY! ALS JE ZO AANDRINGT! PAK HET LANDINGSGESTEL MAAR VAST!
MERCI!

HALT!!! STOPPEN!! OF WE SCHIETEN!!
!!

AGRI-AIR
SSSSSSSSS!!

KUCHE! KUCHE UCHE WAFWAFUCHEBLAF KUCHEHOESTT!

IK WAARSCHUW WEL WAAR U ME AF KUNT ZETTEN, PILOOT!

LATER...
CRAAAASH

AGENT 327! JE BENT TWEE UUR TE LAAT OP JE WERK! DIT WORDT VAN JE SALARIS AF-GEHOUDEN!!
MIJNHEER IJZERBROOT! MIJNHEER IJZERBROOT! HET WACHTWOORD ALSTUBLIEFT!!
GRUTJES-NOG-AN-TOE! WAT EEN GEHEIM-AGENT AL NIET MOET DOEN OM INCOGNITO OP Z'N KANTOOR TE KOMEN...
NEE! DAT IS HET NIET!
EINDE

THE WORLD OF OZ

Goed voor de Nederlandse toptien, maar in Engeland geen voet aan de grond

Ze heten (v.l.n.r.) Tony Clarkson, Kubee Kubinec, Dave Reary en Christopher Robin en met begeleiding van 'n twaalfsnarige gitaar zingen zij toppers op 45 toeren, met als voorlopige uitschieter Muffin Man. Dit poppareltje, stormenderhand doorgedrongen tot de Nederlandse toptien, heeft in Engeland, helaas, geen voet aan de grond gekregen. En da's sneu voor het viertal, dat toch heel aardige muziek maakt. Wat kopen ze nou voor die populariteit in ons Hollandje! Groot-Brittannië willen ze veroveren, zoals de Beatles en de Stones dat deden. Nederland beschouwen ze hoogstens als een geschikte springplank (uiteindelijk zijn ook The Bee Gees en The Marmelade hier hun lucratieve carrière begonnen); zelfs het feit dat ze in vele andere delen van het vasteland bijzonder in trek zijn, stemt de schoongeklede jongelingen niet tevreden. Zij willen eigenlandse liefde en bewondering, gekocht met een *f* 100.000 dure publiciteitscampagne, aangeprezen door Barry Class, de manager van The Foundation. Barry kennen we als 'n doordouwer en 'n harde boy, die desnoods spek voor beefsteak weet te verkopen. Ook met Tony, Kubee, Dave en Christopher zal 't wel lukken, al hebben we de indruk dat pop-Engeland deze keer de muzikale kat ongebruikelijk lang uit de continentale boom kijkt. Hoe hoognodig het viertal ook Engeland aan zijn voeten wil krijgen, ze herinneren zich nog zeer wel dat ze hun praktijk opdeden in Duitsland, zij het als leden van groepen die niets met elkaar uitstaande hadden; pas weer terug in hun vaderland kwamen zij, via advertenties in The Melody Maker, op de (uitstekende) gedachte samen te gaan musiceren.

Als ze hun eigen stijl blijven doorvoeren en niet te lang wachten met een nieuwe hit, krijgen we er een fijne groep bij! (Voor wie deze kiek boven z'n hoofdkussen wil hangen: zorgvuldig samenplakken, met het selloteepje aan de àchterkant).

BAAS BIJL MAG DAN HEEL WAT MANS ZIJN, HET IS NATUURLIJK WEER ROBBER DIE ERVOOR ZORGT DAT DE WAKKERE KRIJGERS VAN BRASBOL WAARDIG WORDEN ONTVANGEN. DAT BETEKENT: GRAVEN . . .

Robber

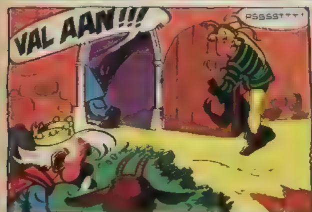

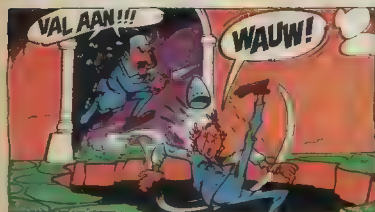

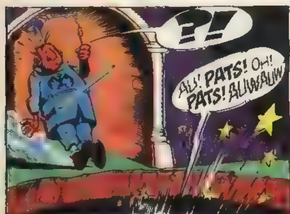
TEKST J. M. CHARLIER EN TEKENINGEN VAN UDERZO

en de VERWENSTE BARON

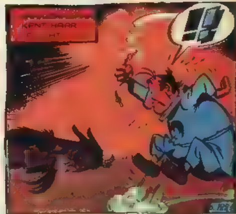

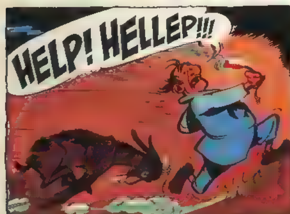

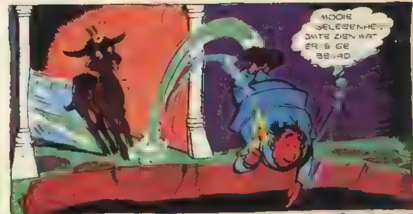

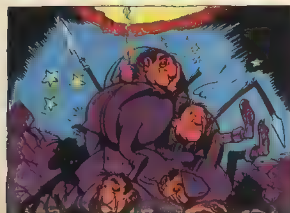

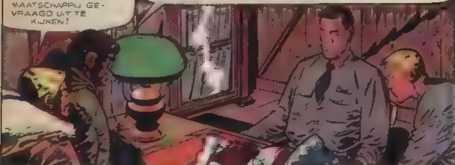
WORDT VERVOLGD

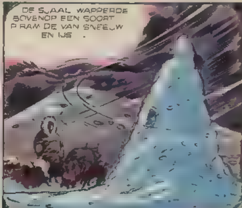

MICK TANGY

Het zoeken naar Laverdure gaat door. Laplanche en zijn trawanten verzinnen 'n list om de zoekers naar een heel ander deel van Groenland te krijgen...

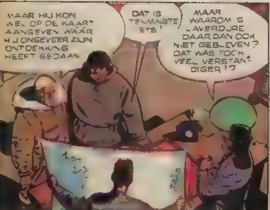
moest de schiet stoel gebruiken, omdat het elektrische systeem van m'n mirage III weigerde. Ben ongedeerd geland, maar heb het wrak van m'n toestel niet terug gevonden. Trek naar het zuiden. in neem parachute mee om me te beschermen tegen de kou.

S.O.S.

luitenant
Ernest Laverdure.

TEKST CHARLIER – TEKENINGEN UDERZO

GEHEIME BASIS

DANK ZIJ DE INLICHTINGEN DIE WE UIT CHRISTIANSHAVEN HEBBEN GEKREGEN KUNNEN WE NU WAT GERICHTER GAAN ZOEKEN ... DE ONTDEKKING VAN DE ESKIMO MAG EEN WONDER GENOEMD WORDEN!

WE HEBBEN ZIJN GEGEVENS OP DE KAART UITGEZET EN WE WETEN NU MET ZEKERHEID DAT LUITENANT LAVERDURE IN DEZE SECTOR TERECHT MOET ZIJN GEKOMEN!

WAT?!

DAT KAN TOCH NIET! DAT IS ABSOLUUT ONMOGELIJK!!! LAVERDURE KAN HIER NIET ZIJN!

?!?

WE GAAN AL ONZE INSPANNINGEN DUS CONCENTREREN OP DEZE SECTOR

EVEN LATER

EN OPEENS

HÉ! WAT GA JE DOEN?

NAAR CHRISTIANSHAVEN! ... ZEG DE AMERIKANEN DAT IK ZO SPOEDIG MOGELIJK TERUGKOM ... ALS ER NIEUWS IS SEIN JE DAT MAAR

OP HETZELFDE MOMENT, IN DE ENIGE WINKEL VAN EEN DORPJE VLAK BIJ CHRISTIANSHAVEN

NAHAHA! DE KONAK TOCH!

© 1968 Éd. Dargaud

WORDT VERVOLGD

HUNEBEDDEN

GRAFMONUMENTEN VAN 5000 JAAR GELEDEN

CULTUURGEBIED DER MEGALITHENBOUWERS

Als je ze nooit met eigen ogen hebt mogen aanschouwen herinner je ze vast wel uit de geschiedenis- of aardrijkskundeboekjes de reusachtige zwerfkeien op de Drentse heide In de Riss-ijstijd van Zweden naar Nederland gestuwd die hier en daar gerangschikt of opgestapeld werden tot óf familiegraven òf graven voor een enkele dode Oudtijds noemde men deze overblijfselen uit het grijze verleden der mensheid eenvoudig „steenhopen", maar tegenwoordig heten de volkeren die deze monumenten oprichtten, „hunebedbouwers" en hun graven noemen wij „hunebedden". Onze deskundige Henk Tol vertelt je in woord en beeld over deze volkeren, die we alleen nog kennen door de sporen die ze in onze oostelijke provincies en elders in Europa hebben nagelaten

Omstreeks vijfduizend jaar geleden verspreidde zich vanuit het oostelijke Middellandse-Zeegebied (1) een cultuur van grafbouw, die zich langs drie hoofdroutes uitstrekte tot in de kustgebieden van West-Europa (2). Een schitterend bouwwerk van deze „megalithenbouwers" is in redelijke staat bewaard gebleven in het hunebed van Rolde (3) Van de plusminus 50 overige Drentse hunebedden zijn het zogenaamde ganggraf bij Havelte en het langgraf bij Emmen de bekendste, het wereldvermaarde Stonehenge in Engeland (4), een geheimzinnig heiligdom van dezelfde volkeren die de hunebedden oprichtten, wordt beschouwd als het markantste buitenlandse overblijfsel van deze oude grafbouwers

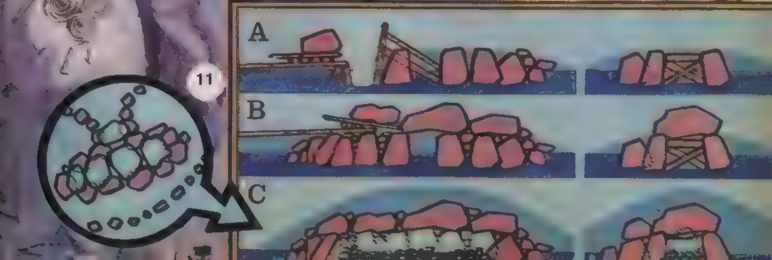
Lang voor de komst van de grafbouwers leefden in Noordwest-Europa primitieve landbouwers, die naar de vorm van hun aardewerk (5) Trechterbekervolken worden genoemd Zij vermengden zich met de grafbouwers en ze woonden in kleine nederzettingen van lange uit hout en leem opgetrokken huizen (6) temidden van de uitgestrekte wouden waarmee onze streken destijds overdekt waren Om bouwland te verkrijgen werden grote gedeelten woud met zware geslepen bijlen (7) omgehakt of kaaigebrand (8) De hunebedbouwers leefden behalve van de jacht vooral van gerst en tarwe Allengs raakten de akkers (9) uitgeput, jong bos werd weggevreten door runderen en varkens (10) en op deze manier ontstonden de latere heidevelden In de omgeving van de nederzettingen verrezen de grafheuvels waar vele generaties lang de doden werden begraven De hunebedden werden steeds volgens een nauwgezet plan gebouwd (11) eerst werden de staande stenen ingegraven en de tussenliggende ruimte, de latere grafkamer, werd gestut en opgevuld met leem (A)

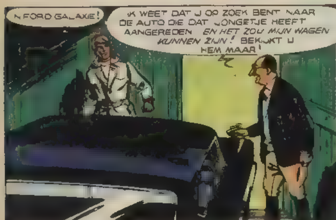

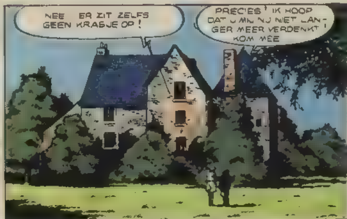
Daarna werden via kunstmatige hellingen de dekstenen op hun plaats gebracht (B), waarna de grafkamer ontdaan werd van leem en stuthout (C). Tenslotte kwam over het stenen bouwsel een heuvel van zand en plaggen, omringd door greppels en steenringen (12). De ingang van het graf, veelal op het oosten (waar de zon opkomt) gelegen, werd afgesloten met een platte steen. De doden kregen grafgiften mee, in de vorm van aardewerk, wapens en een enkel sieraad. Zo werden in het hunebed van Havelte de resten van bijna 700 potten gevonden! Een ervaren bouwmeester (13) leidde het werk, dat soms verricht werd op het ritme van een grote aarden pauk (14). Een enkele maal werden de grafstenen versierd (15). Tenslotte: ben je in de buurt, bekijk dan eens zo'n hunebed!

EEN VALSTRIK

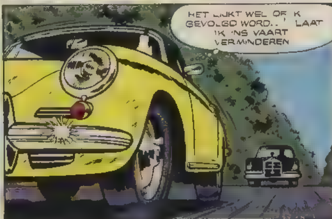

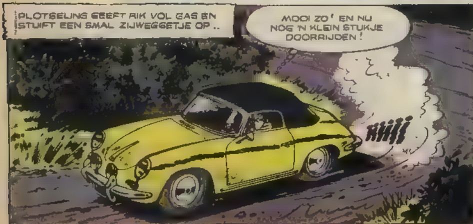

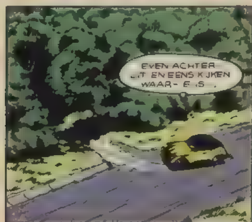

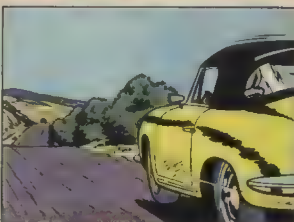

VOOR

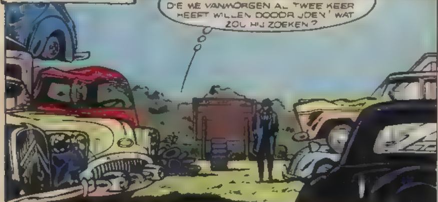
RIK RINGERS

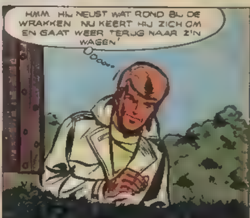
Rik bezoekt een tweede verdachte met een Zwarte Ford Galaxie maar wordt daar belaagd door een zwarte panter. Gelukkig bewaart hij zijn kalmte. Het blijkt al gauw dat De... heeft...

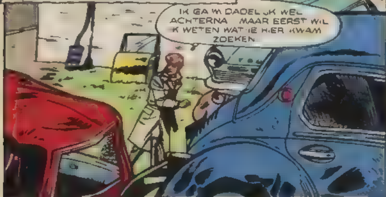

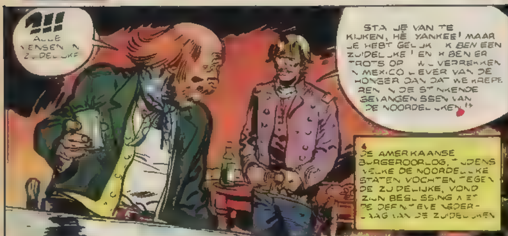
luitenant

BLUEBERRY

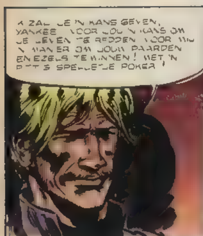

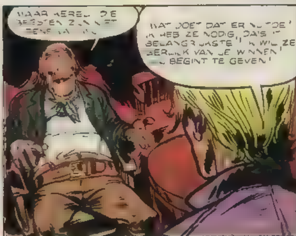
OP WEG N

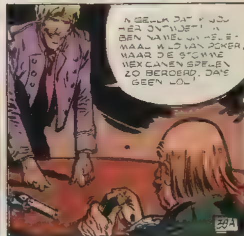
Jimmy Macclure gaat het dorp in om water te halen, maar

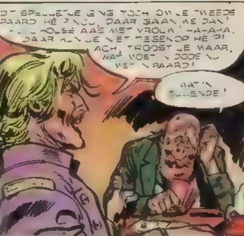

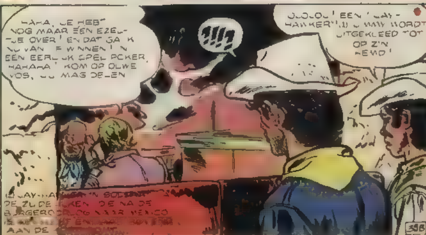

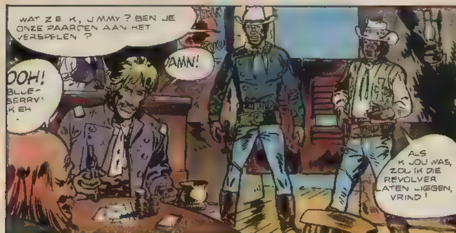
NAAR COCHISE

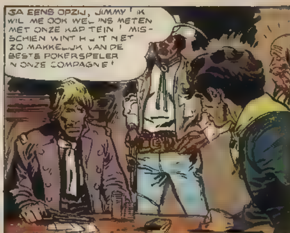

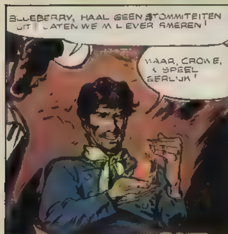
TEKST: CHARLIER

TEKENINGEN GIRAUD

... de whisky smaakt hem beter en ... brengt hem in moeilijkheden!

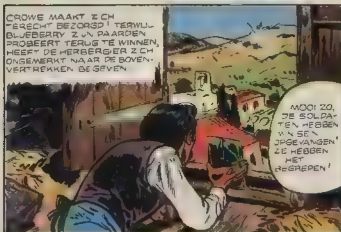

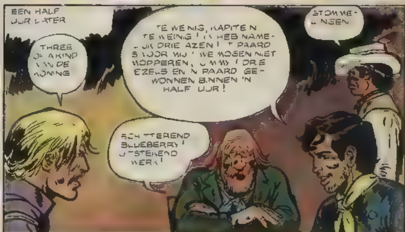

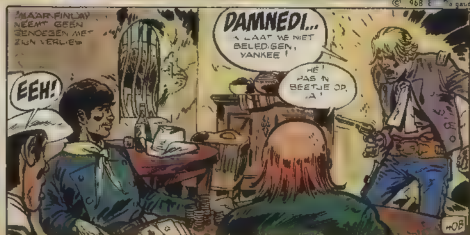

WORDT VERVOLGD

De donkere man antwoordde niet. Hij daalde af in 't ruim...

DE MANNEN VAN DE FORTUNA

Drie vrienden ontmoeten twee moordenaars op een oud schip dat eigenlijk verkocht zou worden......

door Quint **illustratie René Follet**

De Fortuna was een oude schoener, eens gebruikt voor de Newfoundland-visserij. Haar thuishaven was nu Everglades City in Florida en haar eigenaars waren drie jongemannen, die geen ander thuis hadden dan de kleine kajuit voor de grote mast. Ze verdienden de kost met korte vrachtreizen tussen de verschillende eilanden. Ze hadden elkaar leren kennen in een havenkroeg en waren vrienden geworden.
Sim was een halve Indiaan uit de Everglades-moerassen, bruin, watervlug, een beetje gemeen als het op vechten aan kwam en gauw geneigd te veel te drinken. Ken uit San Francisco was het tegendeel: groot en traag, sterk als een bulldozer. Dave was een jongeman zoals je er in de vrachtvaart zoveel tegenkwam: avontuurlijk, van alle markten thuis, een bekwaam zeeman, kok, gitarist.
Hun laatste reis was niet voorspoedig geweest. Niet alleen had het drietal te kampen gehad met regen en windstilte, maar ook was er ruzie ontstaan, eigenlijk om geen andere reden dan dat ze te lang met elkaar opgescheept hadden gezeten. Sim had met kaarten verloren, was kwaad geworden, en in de broeierige hitte was wat anders op een kwartiertje bekvechten was uitgelopen, ontspoord tot een kwaadaardige vechtpartij. Toen ze eindelijk de thuishaven binnenvoeren, was de stemming nog niet best: ze waren overeengekomen de Fortuna te verkopen en uit elkaar te gaan.
Maar het lot besliste anders.
Die ochtend bracht de radio dit nieuws: „Vanochtend zijn de districtsautoriteiten bijeengekomen om de maatregelen te bespreken die genomen moeten worden voor de massale jacht op de twee moordenaars van..." Sim zette ongeïnteresseerd de radio af. „Hé, laat aanstaan!" riep Ken. Sim trok een gezicht en zette de radio weer aan. „......De autoriteiten vrezen dat de daders in een motorboot zijn gevlucht naar de wildernis, gevormd door het gebied van de Tienduizend Eilanden. Men is van plan een uitgebreid onderzoek vanuit de lucht te laten instellen met behulp van de kustwacht."
„Die krijgen ze wel," zei Ken.
„Niet als die twee de weg kennen zoals ik," zei Sim, die trots was op zijn kennis van de eilanden. De dag ging verder voorbij met het lossen van de vracht: een zwaar karwei in de hitte; tot de late avond waren ze ermee bezig. Doodmoe lieten Ken en Dave zich in hun kooien vallen, omdat de muggen het slapen op het dek onmogelijk maakten. Alleen Sim trok zich daar niets van aan; hij sliep altijd in de roeiboot naast de fokkemast.
Een rammelende Landrover reed de kade op en stopte. Twee mannen sprongen eruit, bleven even staan rondkijken. „Die daar," zei de langste, wijzend naar de Fortuna.
„Laten we de auto hier staan?"
„Rij 'm een eind uit de buurt en kom dan terug. Ik regel het hier wel."
„Okay."
De Landrover reed weg; de lange man op de kade liep zeer beslist naar de Fortuna, inmiddels iets uit zijn riem trekkend dat dof glom in het maanlicht. Zijn schoenen maakten geen geluid op de loopplank, en evenmin op het dek. Hij sloop naar de kajuit, snel en geruisloos als 'n roofdier, en tuurde naar binnen. Toen trok hij plotseling de deur open.
Ken, traag als altijd, vroeg verbaasd: „Wat moet dat?"
„Bek dicht," zei de man, met een dreigende beweging van de revolver. Dave zat heel stijf rechtop en staarde naar de indringer. „Wat moet dat?" vroeg Ken weer. Hij wou uit zijn kooi komen, nijdig omdat hij wakker was gemaakt. De man deed 'n snelle stap op hem toe en sloeg hem met de loop van de revolver in het gezicht. Ken viel kreunend terug op zijn matras.
„Dat is een waarschuwing," zei de man onbewogen. „Doe wat ik zeg, anders vallen er doden."
Dave had zich niet bewogen. Zijn hersens werkten koortsachtig. De man was niet op geld uit of zoiets, dat bleek wel uit zijn optreden. Hij stond daar in de kajuitdeur en wachtte ergens op. Toen hoorde hij voetstappen op de loopplank en op het dek; een kleinere man verscheen.
„Moeite met deze knapen?" vroeg hij.
„Geen greintje. Zoek 'ns een eind touw." — Touw was er genoeg aan boord van de Fortuna. Eerst bond de kleinere man Dave's handen, toen die van Ken. Hij deed dat vakkundig en zonder te spreken. Daarna vroeg hij: „Waar laten we ze?"
„In het ruim."
„Wou je niet eerst wegwezen?"
„Geen haast. Niemand zoekt ons hier." — Ken en Dave werden naar buiten geduwd en moesten afdalen in het ruim, waar ze met de handen boven het hoofd werden vastgebonden aan een dekbalk. Daarna schoven de mannen het luik dicht. Ze keerden terug naar de kajuit, te oordelen naar hun voetstappen. Niet lang daarna voelden de twee gevangenen in het donkere ruim dat de Fortuna in beweging kwam.
„We varen," zei Dave.
„Wat heeft dit allemaal te betekenen?" vroeg Ken verbijsterd.
Dave had er al over zitten denken en zei: „Ik mag hangen als dat niet die twee kerels zijn die de politie zoekt. Ze hebben onze schuit ingepikt en joost mag weten waarheen we varen."
Sim had zich heel klein gemaakt in de roeiboot en probeerde te begrijpen wat er was gebeurd. Hij lag te zweten onder het zeil dat hij haastig over zich heen getrokken had en hoorde de vreemde mannen de Fortuna losgooien en afduwen, hoorde hen de zeilen hijsen en zacht praten.
„Hoever kunnen we komen voor het licht wordt?" — „Ver genoeg. De wind staat goed. Brengt ons recht naar de Westwood-meren. Die verrekte helikopters mogen van mij zo vaak overvliegen als ze willen. We zullen wuiven, weet je wel. Alleen de patrouilleboten blijven link. Die lui komen aan boord om een praatje te maken." — „Wat doen we met die jongens?" — „Dat zien we nog."
Sim bleef liggen wachten in de roeiboot, met Indiaans geduld. Toen de zon opkwam, voer de Fortuna in wijd, kalm water. De man die aan het roer stond, zei: „Ga slapen. Kun je me straks aflossen." — „Man, ik ben bang dat ik niet meer wakker word als ik eenmaal ga liggen." — „Klets niet. Ga maffen. En geef mij de blaffer." — Sim hoorde de man weglopen naar de kajuit. Na lang wachten waagde hij het half overeind te komen. De man aan het roer was fors en donker. Hij tuurde voor zich uit. De zon op het water moest hem half verblinden, wist Sim. Zou hij het wagen? Née, het risico was te groot. Geduld, geduld. Hij strekte zich weer geruisloos uit op de bodem van de roeiboot en wachtte.
Ken en Dave tuurden omhoog toen het luik werd opengeschoven. De donkere man keek grijnzend op hen neer.
„Geef mij de revolver," zei de andere man. „Ik houd ze onder schot terwijl jij ze losmaakt. Eén tegelijk naar boven halen, hè?"
Toen Ken zijn voet op de eerste sport van de ladder zette, gebeurde er ineens van alles tegelijk. Sim, zwaaiend met een roeispaan. De revolver knalde, maar zonder iets te raken, en de roeispaan kwam dreunend neer...
„Sla erop, jongen!" schreeuwde Sim. De donkere man zag zijn makker tegen het dek slaan en begreep er niets meer van. Maar toen Ken op hem toe kwam springen vanaf de ladder stond hij al klaar met een geopend zakmes. Het scherpe wapen snel opheffend, deed hij een vlugge uitval. Zeker zou hij de trage Ken geraakt hebben, als niet Dave zich aan zijn boeien had opgehesen en zijn lange benen naar voren zwaaide. Hij trapte de man met zoveel kracht tegen zijn zitvlak dat de uitval met het mes een dreunende smak tegen de ladder werd. En het mes kletterde op de vloer. Toen had Ken zich al hersteld en loeiend als een stier viel hij aan. Toen Sim het gevecht even had aangezien, voorzag hij de afloop. Hij raapte het mes op en bevrijdde Dave.
„Die ander?" — „Buiten westen."
„Waar bleef je zolang?"
„Ja," brulde Ken, volop in zijn gevecht gewikkeld. „Waar bleef je?"
De twee mannen lagen geboeid in het ruim. Ken stond aan het roer, grijnzend. Sim en Dave stonden naast hem, en de radio liet weten: „...Op grond van de laatste gegevens zijn de autoriteiten er thans van overtuigd dat zij de gezochten hebben omsingeld..."
„Altijd fijn te horen dat de politie ons beschermt," zei Ken. — „We kunnen onszelf heel goed beschermen," zei Sim, „als we maar bij elkaar blijven." De mannen keken elkaar eens aan.
„Eerst die boeven afleveren," zei Dave toen. — „Dan een glaasje op de goede afloop in de Estrella-bar," zei Sim verlangend. — „En dan de nieuwe vracht laden," zei Ken. „Overmorgen kunnen we weer varen." ■

EEN AVONTUUR VAN:

ROODBAARD

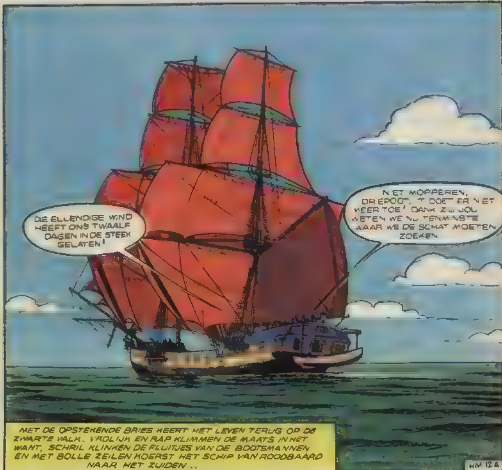
DOOR J.M.CHARLIER EN V. HUBINON

Na weken-lang dobberen steekt de wind op, de

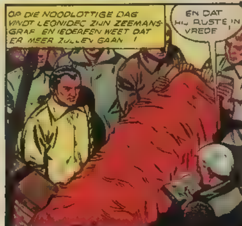

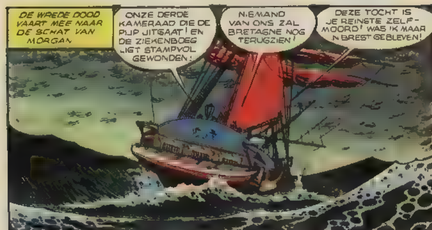

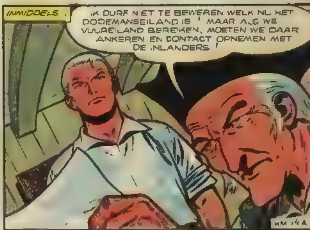

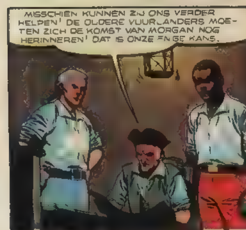
DODEMANSEILAND

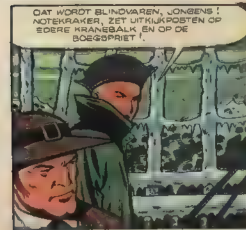

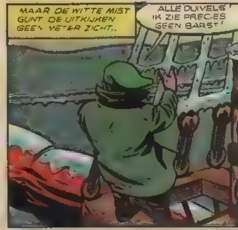

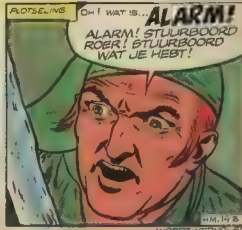

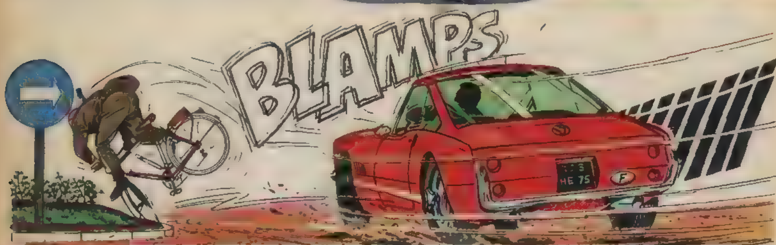
WORDT VERVOLGD

MICHEL VAILLANT

Steve Warson is weer aan 't werk voor de Vaillant-fabrieken. Dit nieuwe avontuur begint kalm, tenminste als je wat er die morgen gebeurde als onbelangrijk beschouwt en niets bijzonders wilt noemen

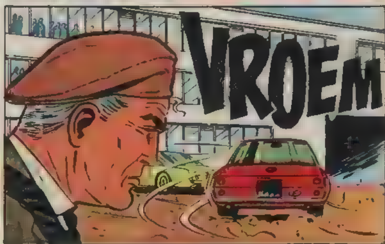
DE STRIJD

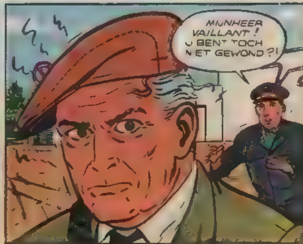

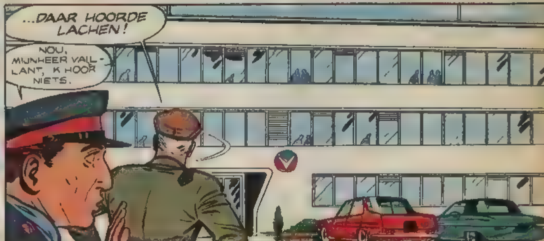

VAN DE SAMOERAI

DOOR JEAN GRATON

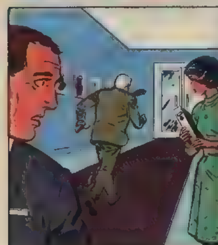

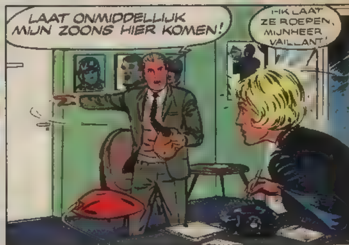

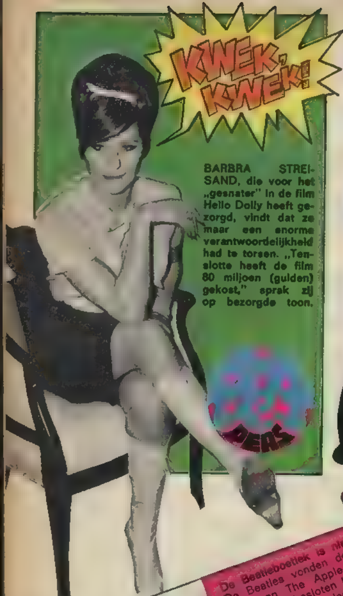

WORDT VERVOLGD

KWEK, KWEK!

BARBRA STREISAND, die voor het „gesnater" in de film Hello Dolly heeft gezorgd, vindt dat ze maar een enorme verantwoordelijkheid had te torsen. „Tenslotte heeft de film 80 miljoen (gulden) gekost," sprak zij op bezorgde toon.

De tweede single van de Griekse popgroep Aphrodite's Child dankt zijn ontstaan aan een toevalligheid. Ze waren tijdens de afgelopen stakingen in Parijs, waren er gedwongen te blijven, werden ontdekt en maakten „Rain and Tears".

OPVOEDEN? DAT DOE IK!

Een 18-jarige supporter van Manchester United moet zich zes zaterdagmiddagen achter elkaar als zijn club speelt, op het politiebureau melden. Straf van de rechter voor baldadigheid op 't veld.

ADIEU, BEATLE-BOUTIEK

De Beatleboetiek is niet meer. De Beatles vonden de exploitatie van The Apple te duur worden en besloten hem op te heffen. Maar dat deden ze dan ook goed! Toen het eenmaal bekend was dat iedereen zo maar gratis voor niets iets weg mocht halen, liep het storm! Tot vechtpartijen is het niet gekomen, maar de Londense politie had dan ook een vaste greep op de vele toestormende tieners.

'TWENTWEER!

HARRY BILD, de Zweedse voetballer die bij Feyenoord niet kon wennen, speelt in eigen land weer als herboren. Bij Oester (Zweedse hoogste divisie) maakt hij in elke wedstrijd gemiddeld twee doelpunten.

STILLE

Op een kwart van de ware grootte staat hier een model van de nieuwe CC7 hovercraft voor zijn grote, nieuwe broer. Deze hover zou 's werelds eerste „stille" Hovercraft zijn, heeft een 390-pk-turbinemotor, kruissnelheid 50 knopen, vervoert tien mensen en kost nog geen ƒ 300.000. Er zijn er reeds negen besteld. En je kunt hem zó op een vrachtwagen vervoeren...

FIOOR & HERMAN

HERMAN VAN VEEN (23 jaar) is het nieuwe talent in de Nederlandse cabaretwereld. Net zo geweldig als Kan, Toon en Wim, zeggen de kenners. Herman beheerst het vak tot in de puntjes. Hier op de kiek met zangeres Floortje Klomp.

STIRLING MOSS wil weer Formule-1 rijden. Maar dan moet hij ettelijke miljoenen terugbetalen aan de verzekeringsmij. die hem in '62, na z'n ongeluk, zo royaal steunde.

En hier is-t-ie: de eerste, enige en echte Afrikaanse popgroep, de Flamma Sherman.

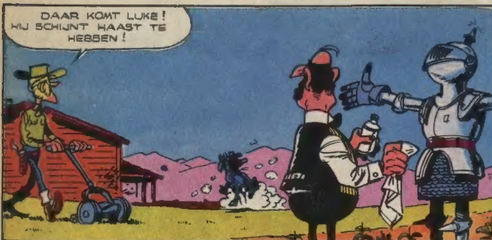
We horen de laatste tijd niets meer van Johnny Halliday! Maar er zit een come-back in de lucht. Daarom kregen we deze plaat toegestuurd. Johnny rookt een pijp: Johnny is bedaarder

FAYE DUNAWAY en STEVE MACQUEEN wisselen in hun laatste film een kus uit die op de kop af zeven hele minuten duurt op het witte doek. Men moest er zeven uur voor filmen.

LUCKY LUKE

Jack Ready is vermoord en dat zou verder weinig betekenen, als Waldo Badmington junior niet van de moord beschuldigd werd. Waldo en Luke vluchten . . .

TENDERFOOT

DOOR MORRIS EN GOSCINNY

LUCKY LUKE TENDERFOOT

WORDT VERVOLGD